

Při společné večeři maminka vyprávěla, že její šéf – pan Borský – přijal na místo paní Henklové novou kolegyni.

„Je vážně milá a taky spolehlivá. Ale nevydržím dlouho v její blízkosti.“

Marika se na maminku zvědavě podívala.
„Proč?“

Maminka vzduchla. „Je prostě cítit.“

„A po čem?“ zeptal se zmatený Jáchym.

Marika se zašklebila. „Mamka tím chtěla říct,
že ta kolegyně smrdí.“

„Vždycky se vyjadřuješ tak neomaleně,“ řekla maminka a zatřásala hlavou. „Ale je to pravda. Zrovna nevoněla. Jenže ona sama to nejspíš ani neví. Člověk necítí sebe samotného.“

„Tak jí to prostě řekni,“ navrhl Jáchym, zatímco se natahoval po dalším knedlíku s uzeným masem.

„To přece nejde,“ řekla maminka pohoršeně.

„Proč ne? Děda říká, že máme zůstávat v pravdě,“ argumentoval Jáchym.

„Ale takhle to dědeček určitě nemyslel,“ vložil se do toho tatínek. „Pravda někdy umí pořádně zabolet.

„To vím, proto jsem vám taky nechtěl říct o té matematice,“ vysvětloval Jáchym.

„Mladý muži!“ pohrozil mu dědeček vidličkou.

Jáchym se s hraným přidušeným výkřikem svalil jako probodnutý na židli.

„Pravdu, která by druhému víc ublížila, než pomohla, je lepší nechat si pro sebe,“ řekl dědeček. „To musí člověk vždycky zvážit. Když má někdo velkou bradavici na nose, rozhodně nemá smysl ho na to upozorňovat. Určitě ji sám vidí v zrcadle, a navíc je ten chudák nejspíš už tak dost

nešťastný. Ale tahle záležitost s novou kolegyní je těžká věc. Myslím, že nějak by se jí to říct mělo.“

„A jak si to, tati, představuješ?“ bránila se maminka. „Vždyť ji téměř neznám. Přece k ní nemůžu přijít a říct jí: ‚Promiňte, ale nemohla byste se častěji mýt?‘“

Marika vyprskla.

„Na tom není vůbec nic směšného,“ zamračila se maminka.

„Máš pravdu,“ přisvědčil dědeček. „Na tvém místě bych ještě chvíli počkal. A až se trochu sblížíte, tak jí to můžeš někde stranou říct. Určitě najdeš správná slova.“

Maminka se napila a zamyslela se. „Asi máš pravdu. Když jí to nikdo neřekne, kolektiv ji brzy vyloučí. A jestli to vezme špatně, tak s tím stejně nic nenadělám.“

„Děda Karel má vždycky na skladě nějakou radu, je odborník na každý problém v domácnosti,“ dobíral si ho tatínek.

„Děda je hlavně odborník na Desatero,“ přidal se Jáchym.

„Poslední dobou si tak vážně připadám,“ přiznal se dědeček, vzal do ruky imaginární mikrofon

a hlásil změněným hlasem: „A dnes, dámy a pánové, představíme osmé přikázání!“ Pak se podíval na Jáchyma: „Jak vidíš, s pravdou to vůbec není jednoduché.“

